

er enedes om, at vedkommende Stykke fik den Affattelse, som findes her i Ændringsforslag Nr. 18, idet man mener, at Kommunalbestyrelsen bedst er i Stand til at finde de Mænd, der er egnede til at have med Administrationen af Loven at gøre.

Til § 9 stiller Udvalget Ændringsforslag om, at Indenrigsministeren bemyndiges til at paalægge Grundejere at afgive Jord til Anvendelse for den Nedkuling af Kartofler, som maatte foretages af Kommunalbestyrelserne eller Staten, og at overtage midlertidig Brugsretten til Møller, Korn-tørrerier, Kølerum, Fryserum og Lagerrum. Ligeledes kan Indenrigsministeren efter Indstilling af det i § 8 nævnte kommunale Udvalg midlertidig overtage Brugsretten til Tærskværker, Lokomobiler og andre Maskiner til Anvendelse for Staten eller om fornødent for private. Dersom Vederlaget for den i Henhold til foranstaaende overtagne Brugsret ikke kan bestemmes ved mindelig Overenskomst, fastsættes den af Kommissioner, hvis Virksomhedsomraade og Sammensætning bestemmes ved kgl. Anordning. De nærmere Bestemmelser, som i øvrigt er nødvendige til denne Lovs Gennemførelse, træffes af Indenrigsministeren. For Overtrædelse af nærværende Lov eller af de i Medfør af samme truffne Bestemmelser finder Straffebestemmelserne i Lov af 16. November 1914 Anvendelse.

Til Slutning foreslaar Indenrigsministeren, og det tiltrædes af Udvalget, at der efter § 9 indsættes en ny Paragraf, saalydende: „I Tilfælde, hvor det udenfor nærværende Lov paahviler Ejeren eller Brugeren af en Landejendom at udrede Naturalydelse i Korn, er Yderen for de Ydelsers Vedkommende, der forfalder i Tiden indtil den 1. Oktober 1918, berettiget til i Stedet for Naturalydelsen at erlægge en Pengedydelse, beregnet efter den i § 1 fastsatte Højestepris“. Udvalget har været enigt om, at det vil være højt vanskeligt for de Jordbrugere, hvem det paahviler at udrede en saadan Afgift i Naturalier, at udrede denne, og derfor har Udvalget sluttet sig til dette Ændringsforslag.

Det er vidtgaende Foranstaltninger, der her bliver truffet, og vi er sikkert alle enige om, at vi kun gaar med til saadanne Foranstaltninger, fordi de er bydende nødvendige. Det er nødvendigt, at Staten griber ind, naar vi lever under saadanne Forhold, at vi trues med at lukkes ude fra Forbindelse med andre Lande. Udvalget har været enigt og an-

befaler de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse, men naar vi gør det, er det under Forudsætning af, at alle disse Bestemmelser føres ud i Livet paa fuldt ud loyal Maade. Først og fremmest stoler jeg paa det danske Landbrug, saa at vi, naar vi er kommet udover de vanskelige Forhold, kan sige om det, at det i vanskelige Tider, da det blev nødvendigt for Staten at gribe stærkt ind overfor Landbrugets frie Omsætning, viste sig at være sig det Ansvar bevidst, som paahvilede denne Stand, om hvilken det med Rette siges, at den er Landets bærende Erhverv. Jeg stoler paa, at det vil paatage sig, hvad der her paalægges det, og at det loyalt vil være med til at føre Foranstaltningerne ud i Livet. Men for at disse Foranstaltninger kan komme til at virke paa tilfredsstillende Maade, er det ogsaa en Nødvendighed, at de administrative Myndigheder føler det Ansvar, der paahviler dem, og vi haaber da, at Kommunalbestyrelserne, naar de vælger de kommunale Udvalg, som skal administrere Loven i Kommunerne, vil vide at finde de bedst mulige og dygtigste Mænd til dette Udvalg. Under Forudsætning af, at dette opfyldes, kan jeg paa Udvalgets Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag og det derved ændrede Lovforslag til Vedtagelse her i Tinget.

Jørgen Jensen: Efter Karakteren af de stillede Ændringsforslag erkender Venstre, at der ved disse er vist væsentlige Indrømmelser overfor de Bemærkninger, jeg tillod mig paa mit Partis Vegne at gøre her i Salen ved første Behandling. Vi har, som det vil erindres, ønsket Ligningskvantumet nedsat. Jeg har ved første Behandling peget paa forskellige Omraader, hvor vi mente, det uden Skade kunde gøres, og jeg skal ikke gentage mine Argumenter i saa Henseende. Naar vi har ønsket Ligningskvantumet nedsat, er det navnlig under Hensyn til den Situation, der ikke mindre siden første Behandling er kommet til at foreligge ud over Landet. Vi er vist alle enige om, at Høsten, taget som Helhed, vil ligge noget under Middelhøst. Naar vi dernæst er tvungne til at skulle regne med den Mulighed, at Landets Tilførsel af Fodermidler — jeg tænker her navnlig paa Oliékager — kan ophøre, vil sikkert alle erkende, at det er af største Vigtighed, at man lader saa meget Foderkorn blive ude hos Befolkningen, som det paa nogen mulig Maade kan lade sig gøre. Det er os naturligvis